

[Rønholt]

Der er mange landmænd, der interesserer sig for, hvordan man kan begrænse brugen af plantebeskyttelsesmidler.

Et af midlerne er at behandle hyppigere. Og det viser sig faktisk, at man ved hyppige, små doseringer kan opnå et totalt væsentlig mindre forbrug. Derfor er behandlingshyppighed blevet et spørgsmål, som har en anden vinkel, end vi tidligere gik ud fra. Der er altså en anden måde, vi skal diskutere disse spørgsmål på, end blot behandlingshyppighed, som vi har forstået det i gammeldags forstand.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg synes, at både Det Konservative Folkepartis og Venstres ordførere er ret langt ude i forhold til henvisningen til 1991. Jeg står jo med den og har læst beretningen, som vi afgav 17. december 1991.

Det, jeg nu må spørge Venstre og De Konservative om, er: Er man på vild flugt bort fra den beretning, eller står man bag den beretning? For i den beretning står det modsatte af det, som Venstres og De Konservatives ordførere har stået og sagt her fra talerstolen. Der står nemlig:

»Det er fortsat målet at reducere behandlingshyppigheden.«

Så kommer det:

». . . fordi vi havde en diskussion om, hvorvidt man kunne finde en bedre metode.«

Og:

». . . Bortfald af målsætningen af halvering af behandlingshyppigheden forudsætter udarbejdelsen af mere miljørigtige og sikre målekriterier.«

Det er det, man har arbejdet på i Miljøministeriet, og dér er man nået til den konklusion, at det kan man ikke sådan uden videre lave. Og så er vi alle – eller burde vi alle være – det samme sted og fastholder, at behandlingshyppigheden skal reduceres, for det er det, der blev understreget i den beretning.

Jeg må indrømme, at jeg er lidt overrasket over, at den var så klar på dette punkt, men det skal Venstre og De Konservative ikke nyde godt af. Nu er det jo kommet for en dag, at det, som Venstre og De Konservative har bygget hele deres argumentation op på, ikke holder vand.

Derudover vil jeg gerne sige til hr. Peter Hansen-Nord, at det notat, som hr. Peter Hansen-Nord læser op af, og som jeg nu også har fundet i mine dynger af papir, er udarbejdet af De Danske Landboforeninger. Det er fair nok, men det har ikke rigtig noget med sagen at gøre. Vi andre må jo forholde os til den beretning, som Folketinget har afgivet.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Der var en enkelt detalje i miljøministerens henvendelse til mig. Må jeg takke for de smukke bemærkninger om min skolemesterbaggrund og straks kvittere med at gøre opmærksom på, at der notorisk må være en grammatisk fejl i dagsordensforslaget fra regeringen; det kan jeg jo så glæde hr. Martin Glerup med at fortælle ham om senere.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at hvad angår de argumenter, som jeg førte frem om vores nej til dette her, fordi vi ser en generel afgift på sprøjtemidler som det, der ligger bag, og hvor miljøministeren korrekt og fikst siger: Det står der da ikke noget om i de sidste fire-fem linjer, har miljøministeren jo notorisk ret; altså dybt knæfald. Næh, ikke helt, for der er en eller anden djævel, der har fortalt mig, at hele denne debat drejer sig om pesticider og pesticidbekæmpelse. Men øverst i den samme udmærkede dagsorden – altså udmærket i en vis forstand – står der:

»Folketinget konstaterer, at brugen af kemiske sprøjtemidler« osv. Det vil sige, at det grammatiske, det sproglige og den indre logik må medføre, at vi er et par folketingsmedlemmer, der knytter denne overskrift, denne titel på dagsordenen, dette tema i dagsordenen sammen med de beslutninger, der ligger til sidst. Og derfor når vi altså til en anden konklusion med hensyn til, hvordan vi vil stille os til dagsordenen, end ministeren siger.

Hvad angår hr. Gades flotte bemærkning om, at tingene ikke holder vand, vil jeg sige, at det gør de i allerhøjeste grad. Hvis hr. Gade nøje fulgte med i, hvad der bliver sagt, og kunne følge det også på det logiske plan, ville hr. Gade kunne se, at tingene holder vand – for nu at bruge hr. Gades eget udtryk.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har en lang liste med korte bemærknin-